

دوربین‌هایی برای حرفه‌ای‌ها

مقایسه‌ای بین سه دوربین دیجیتال...

مقایسه‌ای بین سه دوربین دیجیتال

دوربین‌هایی برای حرفه‌ای‌ها دوربین‌های عکاسی روز به روز در حال تغییر و پیشرفت هستند و گاهی اوقات این موج تکامل چنان سرعت می‌گیرد که حتی افراد خبره نیز از پیگیری آن باز می‌مانند. در این شرایط، شاید بهترین راه برای اطلاع از فناوری‌های روز، پیگیری آزمایش‌های فنی کاربران حرفه‌ای باشد که بدون جانبداری نکات قوت و ضعف ابزارها را سنجیده و نتایج آزمون‌ها را منتشر می‌کنند.

در این مقاله قصد داریم تست فنی چند دوربین خوش‌نام را خدمتتان ارائه دهیم.

انتخاب این دوربین‌ها براساس میزان فروش آن‌ها و نیز زمان ارائه آن‌ها به بازار در سال ۲۰۰۴ می‌باشد. اگر به نوعی قصد خرید دوربین دارید این مقاله می‌تواند کمک خوبی برای شما باشد. حتی اگر انتخاب شما از میان محصولات معرفی شده در این مقاله نباشد، این مقاله می‌تواند نحوه دید شما را نسبت به قابلیت‌های دوربین‌ها تغییر دهد. لازم به ذکر است که متن حاضر از میان چندین متن دیگر، گزیده و ترجمه شده است.

۱) Canon Powershot G6

دوربین Canon Powershot G6 آخرین سری از محصولات سری G شرکت کانن است که به‌تازگی به بازار عرضه گردیده است. دوربین‌های سری G دارای تعدادی ویژگی یکسان هستند که مهم‌ترین آن‌ها امکانات عکسبرداری بسیار خوب و تفکیک‌پذیری بالا همراه با بدنه‌ای بسیار کوچک و جمع‌و جور می‌باشد. دوربین G6 در این میان در فاصله بین دوربین ۸ مگاپیکسلی Pro ۱ و مدل قدیمی ۵ مگاپیکسلی G5 قرار می‌گیرد.

ممکن است بپرسید یک CCD هفت مگاپیکسلی به چه درد می‌خورد؟ یا تصور کنید که چنین تفکیک‌پذیری هرگز به کار شما نمی‌آید. اما کیفیت تصویر G6 به هیچ وجه با دوربین سری قبلی خودش یعنی مدل G5 (و نیز با هیچ دوربین ۵ مگاپیکسلی دیگر) قابل مقایسه نیست و اگر شما از آن دسته از کاربران هستید که از دوربین کوچک‌تان توقع‌های بسیار بزرگ دارید مطمئناً G6 شما را راضی خواهد کرد.

کیفیت تصویر

تفاوت تصاویر در G6 تنها در اندازه تصویر خروجی دیده نمی‌شود. این بار هم کانن با قرار دادن برگ برنده "تنظیم White Balance هوشمند" کاری کرده است که به ندرت احتیاج به تنظیم White Balance خودکار یا دستی پیدا می‌کنید. هر زمان هم که چنین نیازی پیدا کردید تنظیمات از پیش تعیین شده White Balance برای مکان‌ها و موقعیت‌های مختلف در اختیار شما هستند. کنتراست تصاویر در عکس‌های گرفته شده با G6 کمی عجیب به نظر می‌رسد اما در کل کیفیت تصویر و به خصوص رنگدانه‌های موجود در عکس بسیار طبیعی است و می‌تواند ایراد نخستین را به خوبی پوشش دهد.

در خوش‌دست بودن G6 هم باید شك کنید. علیرغم ادعای کانن مبنی بر کوچک‌تر بودن ابعاد G6 نسبت به G5، هنگامی که آن را در دست می‌گیرید اصلاً چنین حسی ندارید. متعجب شدید؟ توجه داشته باشید که چیزی که خوش‌دستی یک دوربین را تعیین می‌کند کوچکی و بزرگی ابعاد سه‌گانه آن نیست. ممکن است وقتی ابعاد سه‌گانه G6 را ببینید حس کنید کوچک‌تر از مدل قبلی خود است، اما وجود دستگیره بزرگی که در دست راست شما قرار می‌گیرد به شما این حس را القا می‌کند که دوربین بزرگ‌تری در دست گرفته‌اید. از بحث کوچکی و بزرگی که بگذریم، در کل این موضوع چندان هم آزاردهنده به نظر نمی‌رسد.

چقدر باید منتظر بمانم؟

یکی دیگر از مسائل آزاردهنده درباره G6 زمان شروع به کار آن است. زمانی در حدود ۳ ثانیه! امسال دوربین‌های زیادی با مشخصاتی نزدیک به G6 به بازار آمدند که زمان راه‌اندازی را به یک ثانیه رساندند. اگرچه تا یکی دو سال قبل، ۳ ثانیه زمانی متوسط محسوب می‌شد، اما امروزه طولانی به نظر می‌رسد.

به غیر از این‌ها دکمه Power دوربین که وظیفه خاموش و روشن کردن دوربین را به عهده دارد نیز جای تعجب دارد. دکمه‌ای کوچک و پلاستیکی که استفاده از آن سخت است و احتمالاً این سؤال را به ذهن می‌آورد که استفاده از همان دکمه‌های کشویی قدیمی چه ایرادی داشت که کانن از چنین دکمه‌ای استفاده کرده است؟ این نکته زمانی بیشتر جلوه می‌کند که دوربین‌تان را از کوله پشتی بیرون بیاورید و ببینید عکس‌هایی از محتویات داخل کیف دارید که خود دوربین شخصاً، برای شما تهیه کرده است. دکمه Power پلاستیکی

دوربین می‌تواند به طور اتفاقی G6 را روشن کند (چنین ایرادی را در دوربین‌های دیگر نیز گاهی اوقات می‌بینیم. مثلاً DX6490 شرکت کداک هم همین حساسیت را به دکمه منوی خود دارد).

حالا به سراغ سیستم اتوفوکوس دوربین می‌رویم. فوکوس خودکار G6 نسبت به مدل قبلی بهبود پیدا کرده است. ولی هنوز عالی نیست. نیم ثانیه برای فوکوس کردن در حالت زاویه باز (WideAngel) و یک‌ونیم ثانیه برای فوکوس در وضعیت زوم نزدیک (Telephoto) که البته ممکن است نسبت به فاصله جسم و شرایط نور کمی متفاوت باشد. این مقدار زمان برای چنین دوربینی، متوسط رو به بالا محسوب می‌شود و اگرچه برای عکاسی از مناظر و طبیعت کارآیی خوبی دارد، اما برای عکاسی از سوژه‌های متحرک و صحنه‌های ناگهانی بسیار ضعیف می‌باشد. البته اگر از حق نگذریم، از آنجا که در حالت زاویه باز عمق زیاد میدان موجب بی‌اهمیت شدن امکان فوکوس می‌شود.

این نکته در اکثر دوربین‌های دیگر (حتی مارک‌های دیگر به جز کانون) نیز آنچنان که باید مورد توجه قرار نمی‌گیرد و درباره آن سهل‌انگاری می‌شود.

دکمه‌های کنترل زوم در G6 به طرز چشمگیری سریع شده‌اند و بین فواصل زاویه کاملاً باز و کاملاً بسته نیز چندین وضعیت از پیش تعیین شده زوم وجود دارد که می‌توانند امکان زوم دقیق‌تر را فراهم کنند. دکمه‌های زوم عقب و جلو دقیقاً در زیر انگشت سبابه قرار می‌گیرند و استفاده از آن‌ها بسیار راحت است. اگرچه موتور حرکتی زوم G6 به هیچ وجه با موتورهای زوم مکانیکی در برخی دوربین‌های دیگر همانند Minolta DiMAGE A2 قابل مقایسه نیست، اما در نوع خود یکی از بهترین‌هاست.

نمایش از هر زاویه LCD دوربین نیز با اندازه بزرگ ۲ اینچی خودش کاملاً شفاف و واضح به نظر می‌رسد (اگرچه کمی در نور آفتاب ضعیف عمل می‌کند) و شما می‌توانید در کنار آن از یک نمایشگر چشمی کوچک نیز بهره‌مند شوید. یکی از چشمگیرترین قابلیت‌های G6 امکان جدا شدن و چرخیدن LCD آن در جهات مختلف است. شما می‌توانید LCD آن را بیرون کشیده (همانند دوربین‌های فیلم‌برداری) و آن را در زوایای مختلف بچرخانید.

در هر حال کیفیت تصویر آن هیچ تغییری نمی‌کند. هرچند استفاده از این LCD نسبت به LCDهای متحرک تک محوره (مثل نمایشگرهای Nikon CoolPix 4500 و یا DiMAGE A2) مشکل‌تر است، اما باید پذیرفت که از نظر کارآیی بسیار قوی‌تر از دیگران عمل می‌کند.

وضعیت‌های نمایش در G6 به راحتی توسط یک دکمه جابجایی قابل تغییر است و می‌توانید به سرعت بین دو حالت LCD و نمایشگر چشمی نوری آن (Optical EVF) جابجا شوید. که البته مثل بسیاری از دوربین‌های دیگر در هنگام نمایش تصویر در LCD این امکان را دارید که اطلاعات را از روی تصویر حذف کنید یا همزمان آن‌ها را مشاهده کنید. اما مشاهده چه اطلاعاتی؟ G6 نمایش هیستوگرام زنده ندارد؟ بله. هنگامی که در حال عکاسی در وضعیت دستی

(Manual) هستید چنین هیستوگرامی را که در دوربین‌های دیگر واقعاً نعمت محسوب می‌شود در اختیار ندارید و متأسفانه در G6 این هیستوگرام تنها در حالت نمایش یک‌به‌یک تصاویر و نیز نمایش سریع هر تصویر بعد از گرفتن عکس ظاهر می‌شود که برای یک دوربین نیمه‌حرفه‌ای شبیه این اصلاً کافی نیست.

اگر شما هم از آن دسته عکاسانی هستید که به استفاده از دوربین‌های SLR عادت کرده‌اید، احتمالاً به وجود یک نوار دیافراگم عادت کرده‌اید. از همان نوارهایی که به شما نشان می‌دهد مقدار نوردهی شما بالاتر یا پایین‌تر از حد مجاز است و می‌توانستید با توجه به آن مقدار صحیح دیافراگم را تنظیم کنید. متأسفانه در G6 تنها نشانه مخصوص نوردهی‌ای که در وضعیت Manual پیدا می‌کنید یک نشانگر عددی کوچک است که دو مقدار "بالا" و "پایین" را نشان می‌دهد، و آن هم تنها در حالتی ظاهر می‌شود که دکمه شاتر را تا نیمه فشار داده باشید. تأخیر به خاطر نمایشگر

دکمه‌های کنترلی G6 نسبت به مدل G5 چندان تغییری نکرده است. دکمه چرخان تنظیمات (Mode Dial) از بالا به پشت دوربین منتقل شده و چند دکمه دیگر نیز جابجایی‌های ناچیزی داشته‌اند. به طوری که کاربران قبلی را مجبور به تغییر عادت نکند. چیزی که در دکمه‌های کنترل دوربین‌های کانون بسیار جالب است این است که در همه این دوربین‌ها دکمه چرخان تنظیمات اصلی، برخلاف برخی دوربین‌های دیگر (همانند نیکون) به عنوان یک دکمه تغییر حالت نیز به کار می‌رود.

به عنوان مثال برای تغییر وضعیت‌های مختلف فلاش تنها کافی است دکمه فلاش را نگاه دارید تا بتوانید به وسیله دکمه چرخان بین حالت‌های مختلف فلاش (عکس تکی، عکس‌های پی‌درپی و یا Self Timer) جابجا شوید. البته چنین قابلیت‌هایی می‌تواند به نوعی ضعف G6 نیز محسوب شود. به عنوان مثال G6 وضعیت‌های Red-eye Flash و Slow-sync را نیز ارائه می‌دهد، اما لازمه استفاده از آن‌ها استفاده از منو است که واضح است در داخل LCD دیده می‌شود و می‌تواند سرعت عملکرد دستگاه را بگیرد.

به عنوان مثال اگر در حالتی که LCD خاموش است می‌توان تصاویر پی‌درپی را با سرعت ۲ فریم بر ثانیه عکس‌برداری کرد، هنگامی که LCD آن روشن می‌شود به حداکثر ۱/۲ فریم بر ثانیه تنزل پیدا می‌کند. این مشکل در زمان فیلم‌برداری با G6 نمود بیشتری دارد. همانند بسیاری از دوربین‌ها، فیلم‌برداری G6 در وضعیت ۴۸۰×۶۴۰ با سرعت ۱۰ فریم بر ثانیه ممکن است، که همین سرعت پایین نیز تحت تأثیر LCD می‌تواند کمتر نیز بشود. فیلم‌برداری با سرعتی پایین‌تر از این بیشتر به گرفتن چندین شات عکس پی‌درپی شباهت دارد تا یک فیلم معمولی.

آیا G6 مناسب است؟ دیدگاه موشکافانه ما ممکن است به مذاق طرفداران پر و پا قرص کانون خوش نیاید، اما نمی‌توان تنها به دلیل خوبیت مدل‌های قبلی

از طراحی و ارگونومی بد G6 انتقاد نکرد و ضعف‌های نرم‌افزاری آن را نادیده گرفت. از سوی دیگر نیز نمی‌توان به این مطلب اعتراف نکرد که کیفیت تصاویر G6 در تمام دوربین‌های ۷ مگاپیکسلی موجود در بازار فعلی بهتر است و شفافیت رنگ‌های آن آنچنان قوی است که می‌تواند دوربین‌های هشت مگاپیکسلی مارک‌های دیگر را تحت تاثیر قرار دهد.

Konica Minolta Z3 (۲)

کونیکامینولتا همیشه به عنوان یکی از مشهورترین سازنده‌های دوربین‌های زوم بالا (Ultra Zoom) محسوب می‌شود و مدل Dimage Z3 نیز به نوعی دنباله‌روی راه مدل‌های قبلی Z1 و Z2 این کارخانه می‌باشد. لنز زوم نوری ۲۱X موجود در این دوربین مطمئناً افرادی را که به عکاسی از سوژه‌های دوردست علاقه‌مندند راضی خواهد کرد.

ساختن چنین لنزی واقعاً یک کار خارق‌العاده محسوب می‌شود. جدای از تمام مشکلات تولید لنز و تکنولوژی بسیار پیشرفته عدسی‌ها، باید به فناوری پردازش تصویر نیز توجه کنید که برای جلوگیری از انحنای تصویر و به‌وجود آمدن موج مور و تغییر شکل بارل باید تا چه حد پیشرفته باشد. ممکن است در ابتدا تصور کنید که پولی که بابت این دوربین می‌پردازید کمی زیاد است، اما مقایسه قدرت لنز این دوربین (۳۵-۴۲۰ mm) در برابر مارک‌های تولید کننده دوربین‌های زوم بالا همانند پاناسونیک، المپوس، کانن و فوجی‌فیلم مطمئناً شما را راضی خواهد کرد.

محدوده دیافراگم

بزرگترین دیافراگم ارائه شده در این دوربین F2.8 است که البته در حالت زاویه کاملاً بسته (TelePhoto) تا دیافراگم F4.5 کاهش پیدا می‌کند که کاملاً قابل رقابت با دوربین‌های رقیب دیگر است (به‌استثنای دوربین Panasonic FZ20 که در زاویه کاملاً بسته دیافراگم F2.8 را در اختیار شما قرار می‌دهد. البته فراموش نکنید که ابعاد FZ20 تقریباً دوبرابر Z3 است). قابلیت بسیار پیشرفته دیگر Z3، استفاده از سیستم لرزه‌گیر بسیار پیشرفته است. این لرزه‌گیر از فناوری (Smooth Impact Drive Mechanism) SIDM استفاده می‌کند که بر پایه حرکت سنسورهای حرکتی اطراف حسگر در جهت خنثی‌سازی شوک‌های حرکتی عمل می‌کند. (یعنی حسگرهای لرزه‌گیری که در اطراف خود CCD موجودند، هرگونه لرزشی را به سرعت تشخیص داده و CCD را در جهت معکوس حرکت می‌دهند).

این‌طور تصور کنید که نگاتیو دوربین بتواند در جهت معکوس حرکت کند).

این قابلیت می‌تواند لرزش‌های ناشی از حرکت دست را در هنگام استفاده از زاویه‌های بسته خنثی کند و می‌تواند این امکان را به شما بدهد که در مقایسه با دوربین‌های عادی تا دو یا سه برابر سرعت شاتر را کاهش دهید که یک قابلیت ضروری برای لنزهای زوم بالا محسوب می‌شود.

فوکوس سریعتر

کونیکامینولتا روی سیستم فوکوس خودکار Z3 بسیار کار کرده است. دوربین‌های دیجیتالی برای فوکوس کردن از روش خواندن متناوب CCD استفاده می‌کنند. در این روش اطلاعات موجود بر روی CCD با سرعتی برابر ۵۰ فریم بر ثانیه خوانده می‌شود که در Z3 به‌منظور رسیدن به زمانی کمتر به سرعت ۱۰۰ فریم بر ثانیه رسیده است. کونیکامینولتا ادعا می‌کند که سرعت فوکوس خودکار Z3 به ۱۵ صدم ثانیه در بازترین زاویه لنز و دو دهم ثانیه در حالت بالاترین میزان زوم رسیده است. البته در نور ضعیف و نیز در هنگام عکس‌برداری از اشیاء دارای کنتراست پایین زمان فوکوس بالاتر نیز می‌رود. قدرت تشخیص فوکوس

سیستم فوکوس در این دوربین بسیار پیشرفته عمل می‌کند. به عنوان مثال سیستم فوکوس خودکار ۵ نقطه‌ای می‌تواند اولویت فوکوس را روی نقاط حاوی رنگدانه‌هایی با رنگ پوست قرار دهد و با این کار امکان فوکوس روی پشت‌زمینه سوژه را در هنگام عکس‌برداری پرتره از بین ببرد. علاوه بر این، اگر وضعیت فوکوس متناوب (Countinuose Focusing) را فعال کنید، قابلیت در اختیار شما قرار می‌گیرد که قابلیت کنترل فوکوس پیشگو (Predictive Focus Control) نامیده می‌شود و می‌تواند در هنگام عکس‌برداری از سوژه‌های متحرک بسیار مفید باشد.

البته اگر مایل به عکس‌برداری از سوژه‌های متحرک و صحنه‌های ورزشی هستید شاید بهتر باشد از یک دوربین SLR دیجیتالی استفاده کنید، چراکه احتمالاً سرعت پایین ۲/۲ فریم بر ثانیه شما را راضی نخواهد کرد.

از امکانات قابل توجه دیگر Z3 باید به موتور حرکتی جدید لنز آن اشاره کنیم که نسبت به مدل‌های قبلی تا دو برابر سریع‌تر شده است. وضعیت سوپر ماکرو در این دوربین به شما امکان می‌دهد تا فاصله ۱ سانتی‌متری سوژه جلو بروید و نیز وضعیت High Quality فیلم‌برداری این دوربین به شما امکان می‌دهد همچون دوربین‌های دیجیتال فیلم‌برداری معمولی با تفکیک‌پذیری ۶۴۰×۴۸۰ و با سرعت ۳۰ فریم بر ثانیه فیلم بگیرید.

برای حرفه‌ای‌ها چطور؟

Dimage Z3 برای حرفه‌ای‌ها نیز قابلیت‌های متنوعی دارد. قابلیت‌های دیافراگم ثابت، سرعت ثابت و نیز تنظیم سرعت و دیافراگم دستی که هر کدام به سرعت از منوی انتخاب وضعیت در دسترس قرار می‌گیرند. از جمله این امکانات هستند. کسانی که نمی‌توانند از این دو قابلیت استفاده کنند نیز می‌توانند همه‌چیز را برعهده سیستم پیشرفته انتخاب موضوعی خودکار Z3 بگذارند (Automatic Digital Subject Program Selection System). با این قابلیت دوربین، می‌تواند به سرعت نوع وضعیت عکس‌برداری (منظره، پرتره و غیره) را تشخیص داده و انتخاب حالت عکس‌برداری مربوط به آن را به شما پیشنهاد دهد. بدیهی است که شما می‌توانید هر یک از خصوصیات مربوط به آن وضعیت را قبل از عکس‌برداری تغییر دهید.

امکانات، تکنولوژی و تنوع قابلیت‌ها در Z3 بسیار پیشرفته هستند، اما در هنگام استفاده چطور؟ این همان چیزی است که احتمالاً موجب ناراحتی کاربران حرفه‌ای می‌شود. هر چند که ارگونومی دوربین هیچ ایرادی ندارد و اتفاقاً خوش‌دستی Z3 بسیار بهتر از

دوربین‌های معمولی با بدنه مستطیلی شکل‌شان است.

اما بدنه Z³ کمی عجیب طراحی شده و بیش از آنکه یک طرح پیشرفته محسوب شود شبیه یک دوربین فانتزی کودکانه به نظر می‌آید و این همان چیزی است که کاربران حرفه‌ای به هیچ‌وجه آن را نمی‌پسندند. شاید طراحی این دوربین کمی جلوتر از زمان خودش است!

دکمه اصلی انتخاب وضعیت‌ها و نیز دکمه‌های جهتی، محل و کیفیتی قابل قبول دارند، اما دکمه‌های دیگر کنترل‌ی به شکلی مشخص دارای کیفیت و جنسی سطح پایین هستند.

سرعت عکس‌برداری

با Z³ دیگر از آن زمان‌های طولانی برای روشن شدن دوربین خبری نیست. از لحظه‌ای که دکمه روشن و خاموش دوربین را در قسمت پشتی، فشار می‌دهید تا زمانی که اولین عکس در دوربین ذخیره می‌شود تقریباً زمانی برابر ۲ ثانیه طول می‌کشد. به محض فشردن این دکمه لنز دوربین به بیرون می‌جهد و بهتر است به این نکته اشاره کنم که بیشترین زمان تلف شده برای عکس‌برداری مربوط به فوکوس خودکار است که در Z³ کمتر از سه دهم ثانیه طول می‌کشد. مثل بسیاری از دوربین‌های دیجیتال کامپکت دیگر این قابلیت همزمان با فشردن (دقیقاً در میانه راه فشردن دکمه شاتر) اتفاق می‌افتد. البته برخلاف بسیاری از دوربین‌های دیگر اصلاً احتیاجی نیست برای تکمیل این عملیات صبر کنید. فقط دکمه را فشار دهید و عکس بگیرید.

نمایشگر چشمی الکترونیکی Z³ بسیار خوب کار می‌کند. اگرچه کیفیت LCD آن برای نمایش همه جزئیات تصویر کافی نیست، اما به اندازه کافی شفاف است و در هنگام حرکت دوربین یا سوژه مکت بسیار کمی نشان می‌دهد. کنترل زوم چندان خوب نیست. البته همانطور که گفتیم موتور زوم بسیار سریع عمل می‌کند، اما دکمه‌های مربوط به آن کوچک هستند و در هنگام استفاده چندان راحت در دسترس قرار نمی‌گیرند که این نکته یک ضعف به حساب می‌آید.

کاربرد دکمه‌ها

البته اگر این انتقاد را نادیده بگیریم، باید بگوییم که دسترسی دکمه‌ها در Z³ بسیار خوب است و این دوربین در کل، کاربری ساده‌ای دارد. به عنوان مثال برای کم و زیاد کردن مقدار دیافراگم و یا سرعت، در حالت سرعت یا دیافراگم ثابت، می‌توانید از دکمه‌های جهت‌دار بالا و پایین استفاده کنید. در حالت تنظیم دستی دکمه‌های بالا و پایین برای تغییر زمان سرعت شاتر و نیز دکمه‌های جهت‌دار برای تغییر دیافراگم استفاده می‌شود.

دکمه Info نیز دسترسی سریع به هیستوگرام همزمان را فراهم می‌کند که در هنگام عکس‌برداری در حالت دستی بسیار مفید است. در بالای دوربین و تقریباً نزدیک به دکمه تغییر وضعیت، دکمه‌ای برای رفتن به حالت ماکرو وجود دارد و در کنار آن نیز دکمه دسترسی سریع به فلاش قرار گرفته است. هرچند نحوه چیدمان دکمه‌ها بسیار خوب است، اما هنوز هم مجبور هستید برای استفاده از قابلیت‌های White Balance، تغییر حساسیت ISO و وضعیت‌های از پیش تعیین شده عکس‌برداری وارد منوها شوید که در هنگام عکاسی حرفه‌ای نوعی ضعف به شمار می‌رود.

بهترین زوم بالا؟

کیفیت عکس‌ها چطورند؟ این سؤال است که همه کاربران حرفه‌ای در مورد دوربین‌های زوم بالا می‌پرسند. دلیل این مطلب هم ضعف دوربین‌های زوم بالا در تشخیص رنگ‌ها نسبت به دوربین‌های معمولی است.

دوربین‌های زوم بالا به دلیل انکسار شدید نور میان لنزهای پدیدری موجب اختلاط رنگ شده و معمولاً در ریشه‌یابی رنگ‌های اصلی ضعف نشان می‌دهند. خصوصاً هنگامی که در حالت زاویه بسته عکس‌برداری می‌کنند. این مشکل در مورد Z³ نیز وجود دارد، البته بیشتر در هنگام عکس‌برداری از سوژه‌هایی با نورهای انعکاسی شفاف و نیز در سایه‌روشن‌های بسیار پرکنتراست بروز می‌کند. البته اگر بخواهیم صادق باشیم، هیچ‌کدام از دوربین‌های زوم بالا نیستند که چنین مشکلی را نداشته باشند.

نهایتاً این‌که Dimage Z³ یک دوربین مناسب است. کیفیت تصاویر واقعاً خوب است. تشخیص جزئیات تصویر با در نظر گرفتن حسگر چهار مگاپیکسلی آن در حد متوسط است (میزان تولید نویز آن نیز همین‌طور است). قدرت تشخیص رنگ و بازسازی رنگ‌ها بسیار خوب است و چگالی رنگ‌های دریافتی در حد قابل قبولی قرار دارد.

Digimax V6 (3)

سامسونگ، شرکت بزرگ کره‌ای که این روزها همه نوع محصول از روغن ترمز ماشین گرفته تا پخش‌کننده‌های دیجیتالی را روانه بازارهای جهانی کرده‌است، در حال ورود به دنیای دوربین‌های دیجیتالی است. دنیایی که تا پیش از این با انحصارطلبی تنها اجازه کار به نام‌های معتبر و پرسابقه دوربین‌سازی را می‌داد، امروز تحت تأثیر محصولات ارزان این شرکت قرار گرفته است. بدون شک قیمت‌های پایین محصولات این شرکت در مقایسه با شرکت‌های رقیب می‌تواند تأثیر زیادی روی تصمیم خریداران بگذارد.

اما مدل اخیر شش مگاپیکسلی سامسونگ محصولی متفاوت است. گذر از دنیای دوربین‌های ارزان قیمت و تبلیغات گسترده این شرکت بر روی مگاپیکسل به نظر هدفی دیگر را پیش رو دارد. هرچند که دوربین‌ها و گوشی‌های تلفن دوربین‌دار این شرکت تا پیش از این تنها مخصوص آماتورها ارائه می‌شد، اما شش مگاپیکسل یعنی ورود به دنیای حرفه‌ای‌ها. آیا سامسونگ واقعاً همان‌طور که ادعا می‌کند یک دوربین حرفه‌ای به بازار ارائه کرده است؟

چه چیزی جدید است؟

اگر واقعاً انتظار دارید تفاوتی کلی بین این دوربین و مدل‌های قبلی سامسونگ ببینید باید بگوییم که متأسفانه مایوس خواهید شد. V6 بسیار شبیه دوربین‌های سری V قبلی است. تنها بدنه‌ای آلومینیومی آن کمی خوش‌دست‌تر شده و پنل خاکستری تیره آن نیز وجهه‌ای حرفه‌ای‌تر به دوربین می‌دهد و به این خاطر که هیچ تردیدی در مقدار "مگاپیکسل" آن نکنید، روی بدنه دوربین در دو محل

متفاوت عبارت ۶ مگاپیکسل آورده شده است. ۷۶ دقیقاً مثل انواع قبلی، بدنه‌ای باریک و بلند دارد. بدنه خوب طراحی شده و هنگامی که آن را در دست می‌گیرید بسیار خوش دست است و لرزش دوربین در پایین‌ترین حد ممکن است. در قسمت جلو متوجه یک نام معتبر می‌شوید. Schneider Kreuznach مارک معتبر سازنده عدسی‌های دوربین است که برای بسیاری از شرکت‌های معتبر دوربین‌سازی لنز تولید می‌کند و همچون مدل‌های قبلی ۷۴ و ۷۵، سازنده لنز Digimax ۷۶ نیز است. البته باید گفت که ساخت این لنز توسط خود کارخانه Schneider نیز آنچنان قابل قبول نیست.

ممکن است سامسونگ هم به نحوی از روش سونی استفاده کرده باشد. هرچند که در مورد دوربین‌های سونی گفته می‌شود که لنزها ساخته Carl Zeiss (سازنده معروف عدسی) است، اما در حقیقت این لنزها را خود سونی می‌سازد و در نهایت به تأیید کارل زایس می‌رساند. در مورد سامسونگ نیز احتمالاً همین‌طور می‌باشد.

فلاش

۷۶ دارای یک فلاش خیلی خوب در قسمت جلویی است که می‌تواند تا برد ۳ متر جوابگو باشد. هرچند چنین بردی معمولاً موجب ایجاد قرمزی چشم نمی‌شود، اما باز هم سامسونگ ترجیح داده قابلیت رفع قرمزی چشم را نیز همراه فلاش ارائه دهد. امکاناتی همچون Fill-in و Slowsync نیز جزو تنظیمات جانبی فلاش هستند.

در پنل بالایی دوربین دکمه شاتر و دکمه کشویی خاموش و روشن دوربین قرار دارد. برای روشن کردن دوربین باید این دکمه کشویی را به سمت راست بکشید تا پس از مکث کوتاهی دوربین روشن شود.

این نکته می‌تواند نسبت به دوربین‌هایی که با فشار دکمه شاتر روشن می‌شود (و معمولاً بارها و بارها به‌طور اتفاقی عکس نیز می‌گیرند) یک مزیت باشد. برجستگی‌های روی این دکمه موجب می‌شود که هیچ مشکلی برای پیدا کردن آن در تاریکی نداشته باشید. زمان شروع به کار دوربین کند است و چیزی حدود چهار ثانیه طول می‌کشد تا شروع به کار کند. که البته همین زمان طولانی هم می‌تواند با کاهش یافتن نیروی باطری، طولانی‌تر نیز بشود. همچنین ۷۶ هربار با راه‌اندازی دوربین اقدام به شارژ فلاش می‌کند و این موضوع اصلاً در نظر گرفته نمی‌شود که آیا شما قصد استفاده از فلاش را دارید یا خیر.

دکمه‌ها

بیشتر دکمه‌های کنترلی ۷۶ در قسمت پشت دوربین واقع شده‌اند. نحوه قرارگیری دکمه‌های کنترلی خوب است و دسترسی به آنها را ساده‌تر می‌کند. از بالا به پایین در ابتدا یک دکمه چرخان تعیین وضعیت وجود دارد (Mode Wheel)، که در آن وضعیت‌های Auto یا خودکار، A/S/M که مخصوص حالت‌های دستی و تغییر دیافراگم و سرعت است Audio، Movie، Night یا عکاسی در شب و نیز Scene یا حالت‌های از پیش تعیین شده عکاسی وجود دارد.

البته برای دسترسی به نوع وضعیت‌های A/S/M (دیافراگ متغیر، سرعت متغیر و یا هر دو متغیر) باید روی وضعیت کلی A/S/M رفته و از منوی دوربین انتخاب کنید که کدام وضعیت را نیاز دارید. این موضوع برای کاربر حرفه‌ای کمی مشکل است، البته احتمالاً کاربران سامسونگ بیشتر روی وضعیت Auto کار می‌کنند و آنچنان برایشان مهم نیست که وضعیت‌های دستی از هم جدا باشند. حالت‌های از پیش تعیین شده خوبی نیز ارائه شده است که شامل Landscapes، Portraits و FireWorks می‌شود.

کنار دکمه چرخان وضعیت‌ها، دکمه‌های زوم قرار گرفته است. سرعت عملکرد این دکمه‌ها خوب است. در حالت پیش‌نمایش تصاویر نیز همین دکمه‌ها می‌تواند برای زوم کردن روی تصویر استفاده شود.

زیر دکمه چرخان، دکمه‌های جهت‌دار قرار دارند که مثل بسیاری دیگر از محصولات سامسونگ کاربری خوبی دارند. دسترسی به امکانات ضروری عکس‌برداری مثل فلاش، وضعیت ماکرو، و یا تنظیمات مربوط به Self-Timer از طریق همین دکمه‌ها در دسترس قرار می‌گیرند. بسیاری از ما دوست داریم که فلاش همیشه روشن یا خاموش باشد و یا مثلاً همیشه و مسلم است که پیش‌گزینه‌هایی مربوط به حفظ این تنظیمات در دوربین بسیار مفید است.

کوچک‌بینی!

این همان نامی است که من برای صفحه نمایشگر کوچک سامسونگ انتخاب کرده‌ام! صفحه نمایش ۱/۵ اینچی برای دوربینی با تفکیک‌پذیری ۶ مگاپیکسل واقعاً نامناسب است. فوکوس کردن در چنین ابعادی بسیار مشکل است و نیز شیشه صیقلی و برجسته LCD موجب دید کمتر در هنگام نمایش تصویر می‌شود. تصور من این است که نسخه‌های آینده این دوربین تغییرات عمده‌ای در جهت بهبود این نمایشگر خواهد داشت.

در سمت چپ نمایشگر سه دکمه قرار گرفته است که جهت دسترسی سریع به فوکوس دستی، تنظیمات مربوط به میزان نوردهی و نیز خاموش و روشن کردن نمایشگر است که دسترسی خوبی دارند و نقطه قوت دوربین به‌شمار می‌روند. این دکمه‌ها در حالت پیش‌نمایش تصویر می‌توانند برای کنترل نمایش تصاویر متحرک (فیلمبرداری) و نیز حذف سریع تصاویر به کار روند.

نکته ناراحت‌کننده دیگر جنس پلاستیکی دکمه‌های جهت‌دار است. هرچند که به نظر می‌آید خوب نصب شده‌اند ولی به احتمال زیاد جنس آن در مقابل فشارهای عصبی عکاسان دوام نمی‌آورد و خیلی زود می‌شکند. شاید بهتر بود این دکمه را از یک جنس فلزی می‌ساختند.

مصرف یا مصرفی؟

اولین چیزی که در هنگام استفاده از دوربین متوجه آن می‌شوید مدت زمان نسبتاً طولانی روشن شدن دوربین می‌باشد. زمانی چهار ثانیه‌ای که احتمالاً به دلیل استفاده این دوربین از تنها دو باطری AA می‌باشد. البته اگر بخواهید می‌توانید از یک باطری CR-V۳ یا باطری‌های قابل شارژ اختصاصی خود سامسونگ نیز استفاده کنید. واضح است که می‌توانید باطری‌های Ni-Mh و یا Ni-Cd خودتان را نیز به کار ببرید.

کارت مورد استفاده V۶ از نوع SD است و احتمالاً خوشحال می‌شوید اگر بگویم برخلاف بسیاری از دوربین‌های تفکیک‌پذیری بالا، V۶ یک حافظه ۳۶ مگابایتی دارد که می‌توانید یک عکس با فرمت TIFF و یا ۹ عکس با کیفیت فوق‌العاده (SuperFine) را روی آن ذخیره کنید. البته زمان ذخیره تصاویر کمی طولانی است و در زمان انتقال به مدت چند لحظه صفحه نمایشگر تاریک شده و دوباره فعال می‌شود. هرچند ممکن است بار اولی که از دوربین استفاده می‌کنید این مسأله به نظرتان عجیب بیاید اما مثل بسیاری از خصوصیات دور از انتظار V۶ Digimax به این ایراد نیز به سرعت عادت می‌کنید. این دوربین نمی‌تواند جوابگوی انتظارات عکاسان حرفه‌ای باشد، اما به عنوان یک دوربین خانگی بسیار مورد قبول خواهد بود.

کیفیت تصویر

نکته‌ای که موجب افت کیفیت تصویر می‌شود مسأله پردازش تصویر است. ممکن است تصور کنید که وجود حسگر پر قدرت شش مگاپیکسلی در کنار لنز ساخته Schneider Kreuznach دیگر هیچ جایی برای انتقاد نمی‌گذارد. اما دلیل انتقاد ما اغراق پردازشگر سامسونگ در بازسازی تصویر گرفته شده می‌باشد. الگوریتم بازسازی عکس در V۶ زیاد از حد تر و تمیز است! نقاط موجود در روی عکس زیادی با هم ترکیب می‌شوند و نواحی حاوی رنگ بیش از اندازه خالی از نویز است. ممکن است در نظر کاربر خانگی این مسأله یک مزیت به حساب آید اما از نظر یک عکاس حرفه‌ای، تصاویر، زیادی لطیف و ملایمند و این خود یک ضعف محسوب می‌شود. چرا که موجب از دست رفتن بسیاری از جزئیات می‌شود. با V۶ نمی‌توانید تصاویر سایه روشن با کنتراست شدید یک دوربین نگاتیوی را ایجاد کنید.

توانایی رنگی

یکی از نقاط قدرت V۶ در بازسازی رنگ‌هاست. رنگ‌های تولید شده توسط CCD قدرتمند این دوربین واقعا شما را شگفت‌زده می‌کند. تنالیت رنگ صورت، رنگ برگ‌ها در تصاویر مناظر، و نیز رنگ‌های قرمز خوب بازسازی می‌شوند. هرچند رنگ‌های آبی کمی به زرد متمایل‌اند، اما در کل رنگ‌ها کاملاً زنده و شادابند.

وضوح کلی تصویر در عکس‌های خروجی V۶ چندان دلچسب نیست. البته این مشکل تنها مختص به این دوربین نیست و اکثر دوربین‌ها با چنین مشکلی دست‌به‌گریبان هستند و شما چاره‌ای ندارید مگر اینکه عکس‌های گرفته شده را با یک نرم‌افزار ویرایش تصویر واضح‌تر کنید.

در نهایت

Digimax V۶ دوربین خوبی است. با همه خوبی‌ها و بدی‌ها قابلیت‌های مناسبی را ارائه می‌دهد که برای یک کاربر خانگی بسیار مناسبند. فراموش نکنید پولی که بابت این دوربین شش مگاپیکسلی می‌پردازید به هیچ وجه قابل مقایسه با قیمت مارک‌های معتبر سازنده دوربین نیست. سامسونگ با همین روش در بسیاری از حوزه‌های تخصصی تکنولوژی نفوذ کرده است. بازخورد مشتریان گویای این نکته است که آنها چندان هم ناراضی نیستند.

لازم به ذکر است که جدول کامل مشخصات فنی هر سه مدل گفته شده و قیمت آن‌ها در بخش Download سایت اینترنتی ماهنامه شبکه موجود هستند.

ترجمه: امیر یاری

روزنامه مردم سالاری